

lig stor Betydning, ikke alene paa Seiladjen i Vestlimfjorden, men ogsaa for Seiladjen lige op til Nalborg, og for saa vidt denne Maskine ikke havde fuld Besejftigelse ved Thyboronkanal alene, kunde den arbejde i Fjorden paa forskjellige Steder, hvor der var Trang nok dertil. Jeg vilde naturligvis have anset dette for ikke saa lidt at foretrække for det, der er bevilget, men, som sagt, jeg paaskjønner det alligevel; i Mangel af noget Bedre, maa man tage til Taffe med det og finde sig til Rette dermed. Endnu skal jeg blot til Slutning tillade mig at fremkomme med en enkelt Bemærkning. Jeg finder det i høieste Grad uheldigt, at der saavel fra den høitæredede Regjering som ogsaa fra det høie Things Side ikke synes at være fuld Tillid til den Plan, som den i sin Tid nedsatte Kommission har lagt baade for Sikringen af de Strækninger af den ydste Vestkyst, som her omhandles, og for den foreslaede Ordning af Forholdene ved Thyboronkanal. Saa længe man ikke er naaet dertil, ville de Bevillinger, der gives, stadig være udsatte for Tilfældigheder, saaledes som det f. Ex. er gaaet i Nar, hvad jeg i høieste Grad beklager, da det jo snarere er skiftet til at svække Interessen for de Foranstaltninger, som efter min Mening ere aldeles paatrængende nødvendige end til at vække den. Jeg tillader mig derfor at henstille, om man ikke vil finde det rigtigt under en eller anden Form at udnævne en ny Kommission, bestaaende dels af lokalmyndige og lokalinteresserede og dels af andre Medlemmer med den Forpligtelse tillige at tilkalde en udenlandsk anset Vandbygningsingenieur, og saa for det Første fatte ham tilstrækkelig ind i Forholdene derude. Man har jo et godt Grundlag at bygge videre paa i den Kommissionsbetænkning og Plan, der foreligger, og alle de foretagne Maalinger, kort sagt, i alt det Materiale, der er skaffet tilveie. Jeg vil haabe, at det derved kunde lykkes at bibringe saavel Regjeringen som ogsaa det høie Thing en anden Opfattelse af disse Forhold, thi man opgiver ikke dette, naar man først rigtig lærer Betydningen deraf at kjende, men der er Mangel paa Kjendskab dertil, der er Ingen, der kjender det. Jeg er uheldigvis næsten den Eneste, der er nødt til at skulle trætte denne Forsamling med stadig at gjentage Beklagelsen over, at man ikke vil gjøre det, som jeg anser for rigtigt. Dette beklager jeg meget, men jeg finder, det er min Pligt, og hvor ubehageligt det end er, har jeg ikke troet at burde unddrage mig den. Jeg vil imidlertid ønske, at man maatte komme til at indse og erkjende, hvor nødvendige og nyttige disse Foranstaltninger ere, og er der noget Punkt, hvor

man kan sige, at halve Forholdsregler ere uheldige, saa er detop der. Der er intet Sted, paa vore Kyster i alt Fald, hvor der i den Grad trænges til Vestyttelsesarbejder som der, men der er heller intet Sted, hvor halve Forholdsregler ere mere til Skade og ville medføre større Tab end netop der. Det er derfor mit Haab, at man maatte komme til at enes om, at der bør gaas frem paa en anden Maade, og at det er en Opgave, man der har at løse, som vi ikke bør og ikke kan unddrage os for.

Formanden (Berg): Da der endnu er indtegnet flere Talere, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne. Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortættelse af tredie Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886.

Mødet hævet Kl. 4,40'.

Fem og fyrgetyvende Møde.

Lørdagen den 7de Marts 1885 Kl. 1.

Sekretæren, Bouløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underskrevet.

Formanden (Berg): Ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgfreds (Buff) er modtaget et Andragende fra Invalid S. Tjørnelund af Bester Vedsted om Efterbetaling af Invalideforsjorgelse. Det henvises til Finantsudvalget.

Efter Dagsordenen foretoges:

Fortættelse af tredie Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886.